

ručí právní nástupci v držení velkého pozemkového majetku s předchůdci původně k výplatě zaopatřovacích požitků podle § 11 citovaného zákona povinnými za závazky podle tohoto zákona, najmě za zaopatřovací požitky, nerozdílně. To znamená, že nástupci přistupují ze zákona k závazku původně povinného jako další solidární dlužníci a že na ně povinnost původně zavázaného přechází jako na další dlužníky. Ježto nastoupením v držení velkého majetku stávají se spoludlužníky a nastoupením tím na ně jako solidární spoludlužníky závazky původně podle zákona č. 130/1921, najmě zaopatřovacími požitky povinného, přecházejí, lze po rozumu § 9 ex. ř. vésti proti nástupcům v držení velkého majetku exekuci již na základě exekučního titulu vydaného proti původnímu zaopatřovacími požitky povinnému, je-li veřejnou nebo veřejně ověřenou listinou prokázáno jejich nástupnictví. Tomuto požadavku bylo dovolací rekurentkou v návrhu na povolení exekuce vyhověno tím, že předložila úřední výpis z pozemkové knihy, podle něhož jsou povinni jako kupitelé nástupci ve vlastnictví velkostatku po původním zaopatřovacími požitky povinném a první soud právem navrhouvanou exekuci povolil. Nelze přisvědčiti rekursnímu soudu, že exekuci nelze povolit, ježto v poměru nástupců a navrhovatelkou exekuce mohou vzniknouti různé sporné otázky, patřící na pořad práva, neboť tím se nic nemění na tom, že předpoklady pro povolení exekuce jsou splněny a, tomu-li tak, nelze povolení exekuce odpíráti.

Čís. 10484.

Výtka vad podle čl. 347 obch. zák. musí obsahovati zprávu, že kupitel shledal, že zboží neodpovídá smluvené jakosti nebo požadavkům, jimž má podle zákona vyhovovati, že si to kupitel nemíní dáti líbiti, že dodané zboží neschvaluje. Nesmí to však býti výtka v tom směru, že se má prodávatel napříště vyvarovati podobné vadě, nebo výtka, již chce kupitel docílití poshovění v placení kupní ceny, nýbrž kupitel musí dáti na jevo, že míní uplatnití některý nárok podle § 932 obč. zák. Který určitý nárok z nároků § 932 obč. zák. zamýšlí uplatnití, nepotřebuje kupitel projevití ihned v oznámení vad.

Zpracování nezávadné a nepozastavené části zboží nelze pokládati za čin, jenž by s uvážením všech okolností případu nepřipouštěl jiný výklad než ten, že kupitel zboží schválil a vzdal se nároku na slevu.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1931, Rv I 327/30.)

Žalobce dodal žalovanému dřevo. Proti žalobě o nedoplatek kupní ceny namítl žalovaný, že včas vytkl vadnost části zboží, již dal k dispozici. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o dovolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Právní názor dovolatelky, že kupitel, jenž vytýká vady, musí prodávateli zároveň (současně) oznámiti, který z nároků v § 932 obč. zák. na výběr daných hodlá uplatniti, není správným. Výtky vad musí podle čl. 347 obch. zák. obsahovati zprávu, že kupitel shledal, že zboží neodpovídá smluvené jakosti, nebo požadavkům, jimž má podle zákona vyhovovati, a že si to kupitel nemíní dáti líbiti, že dodané zboží neschvaluje. Ovšem nesmí to býti výtka v tom směru, že se prodávatel napříště má vyvarovati podobné vadě, nebo výtka, kterou chce kupitel docíliti poshovění v placení tržové ceny, nýbrž kupitel musí dáti na jevo, že míní uplatniti některý z nároků v § 932 obč. zák.; který určitý nárok z nároků uvedených v § 932 obč. zák. zamýšlí kupitel uplatniti, nepotřebuje projevíti ihned v oznámení vad (Staub-Pisko, komentář k čl. 347 obch. zák., § 20, Adler Cl. 1430). Jest nesporno, že žalovaný, který převzal zboží z dráhy dne 2. května 1929, oznámil žalobkyni dopisem z téhož dne, že zboží neodpovídá ujednané jakosti, ježto 10% fošen je zkřenčilých, že pro naléhavou potřebu dává materiál, jež lze upotřebiti, zpracovati, že však dříví zkřenčilé ukládá stranou, a že na to dopisem ze dne 16. května 1929 prodávatele oznámil, že zboží nemíní dáti k dispozici, nýbrž že žádá jen oprávněnou slevu. Z toho zjevno, a nelze o tom rozumně pochybovati (§ 863 obč. zák.), že žalovaný již dopisem ze dne 2. května 1929 projevil, že si nemíní vadnost zboží dáti líbiti, že vadné části dříví ukládá stranou, by mohly býti znalce prohlédnuty a by mohl uplatniti ohledně těchto částí některý ze zákonných nároků zmíněných v § 932 obč. zák. Oznámil-li pak dne 16. května 1929, že uplatňuje nárok na oprávněnou, t. j. poměrnou slevu z tržové ceny, učinil oznámení to včas a posoudil v tom směru soud odvolací případ správně, třebaže ovšem nelze schváliti jeho názor, že bylo povinností prodávatelky, by kupiteli zakázala částečnou disposici se dřívím a by prohlásila, že bude se zásilkou sama disponovati. Stačilo, že dopisem ze dne 4. května 1929 odmítla výtky vad činěné zboží. Správným jest též názor odvolacího soudu, že zpracování dříví kupitelem, pokud nebylo vadným, nebrání uplatnění nároku ze správy na poměrnou slevu z tržové ceny. Neboť žalovaný, neuplatniv nárok redhibiční na zrušení tržové smlouvy, nýbrž nárok na slevu z úplaty, nebyl povinen zboží mu dodané uschovávat pro možnou disposici prodávatelky, ana táž nebyla oprávněna zpět je požadovati (viz rozh. čís. 16 sb. n. s.) a nelze proto z upotřebení bezvadné a nepozastavené části dříví usuzovati, že kupitel zboží v celém rozsahu schvaluje a vzdává se nároku na slevu. Tím, že žádal jen slevu, dal na jevo, že míní zboží podržeti a žádá slevu jen pro jeho vadnost. Nelze tedy zpracování nezávadné a nepozastavené části zboží pokládati za čin, jenž by s uvážením všech okolností případu nepřipouštěl jiný výklad, než ten, že žalovaná zboží schválila a se vzdala nároku na slevu (§ 863 obč. zák., viz rozh. čís. 2399 a 3135 sb. n. s.).